

Puuseppänä Sevillassa

29.3-30.3

Matka alkoi lennolla Barcelonaan. Siellä vietin yhden yön hostellissa ja aamulla hyppäsin junaan jolla matkustin Madridin kautta sevillaan. Asunto oli järjestetty, mutta siitä ei ollut tässä vaiheessa muuta oikeastaan muuta tietoa. Tiesin että asunto tultaisiin jakamaan muutaman muun vaihtarin kanssa. Oli kiva ylläri Sevillassa, kun ekana saapujana sai asunnosta oman huoneen.

Eka työviikko 31.3-6.4

Työt alkoi heti maanantaina. Ekana päivänä ei sen kummempia tehty. Oltiin siis samassa työpaikassa toisen vaihtarin, Tapion kanssa. Oli helppoa kun pystyi puhumaan omaa kieltä jollekin. Itse töissä ei oikeastaan englantia puhuttu. Paikalliset puhui muutaman sanan englantia, lähinnä vaan espanjaa. Kättelyä ja google translate.

Heti seuraavana päivänä päästiin sit jo ihan kunnolla hommiin. Tärkeintä oli nopeus ja tehokkuus, laadulla ei ollut niinkään väliä tässä firmassa. Kasattiin ruuveilla levykalusteita, sahattiin aihioita ja tehtiin hyllyjen asennuksia paikallisten koteihin. Toisin kun ekana päivänä kuvitteli, niin ylimäärästä aikaa ei töissä juuri ollut. Tauosta piti itse huolehtia ja sekin tapahtui aikalailla lennosta. Lounaalle pääs päivän päätyttyä, 14 jälkeen. Loppuviikosta iski kova flunssa joka veti niin pahasti sängyn pohjalle että jouduin jäämään asunnolle lepäämään.

Toinen työviikko 7.-13.4

Tauti jatkui ja kävinkin paikallisella lääkärillä hakemassa lääkettä kovaan yskään. Sairaalassa ei oikeastaan puhuttu englantia mutta kaikki hoitui oikein sujuvasti. Pääsin vastaanotolle nopeasti, sain reseptin ja se auttoi. Eurooppalainen sairasturvavakuutus kortti toimi mahtavasti.

Loppuviikosta pääsin jo töihin. Johtuiko kielimuurista vai työpaikan tavoista, en tiedä, mutta päivistä ei osannut arvata mitään etukäteen. Oltiin jo ekalla viikolla tehty asennuskeikkoja mutta nyt lähetettiin kauemmas, 20km kaupungin ulkopuolelle. Tehtiin huolto vanhoille tammisille oville ja ikkunoille isoon, kaksikerroksiseen villaan, joka oli rauhallisella paikalla pienen tien päädyssä, oliivipuiden ympäröimänä. Landella oli hyvä pysähtynyt tunnelma. Kun näin pitkälle tultiin, painettiin sit suoraan muutama tunti pidempi päivä. Pomo tarjosi lounaan.

Kolmas työviikko 14-20.4

Asennushommat jatkuivat ja yhteinen kieli työn kautta alkoi löytyä. Tässä vaiheessa oli jo huomattavasti mukavampaa tehdä kun työn kautta sai tietyn yhteyden, mitä kielimuuri hidasti. Carlos ja Israel olivat todella mukavia tekijä ukkoja ja työtä oli mukava tehdä yhdessä. Asennettiin uuteen jäätelökauppaan "false balcony" eli ranskalainen parveke rekvisiitaksi kolmen metrin korkeuteen. Välillä oltiin vaan sahaamassa ja kasailemassa hyllyjä verstaalla.

Paikallisille pääsiäinen on iso juttu ja varsinkin Sevillassa. Lähes kaikki kaupat ovat suljettu ja ihmiset osallistuvat kulkueisiin ja seremonioihin aktiivisesti ja ylpeästi. Loppuviikko olikin vapaata ja pääsin toteuttamaan parin yön pyöräretken Atlantin rannalle ja takaisin.

Neljäs 21-27.

Eka täyspitkä työviikko. Toisaalta meillä työaika oli hieman helpoitettu, paikalliset palaavat vielä siestan jälkeen pariaksi tunniksi illalla töihin. Siesta oli ihan mielenkiintoinen muutos omiin rutiineihin. Tässä vaiheessa siihen oli jo alkanut tottua. Lauantaina mun puhelin varastettiin isosta puistosta, kun makoilin riippumatossa ja reppu oli riippumaton alla. Reppu vietiin, löysin sen roskista ilman arvotavaroita. Avaimet oli tallella ja piirustusvihko. Sevillan kirjastosta lainattu suomenkielinen kirja oli myös tallella.

Viimeinen viikko 28.4-2.5.

Oli ihan mielenkiintoista viettää ulkomailla viikko ilman puhelinta. Ostin herätyskellon. Asennoiduin siihen kokemuksena. Helpotti myös huomattavasti, kun Tapion kanssa käytiin samassa työpaikassa ja asuttiin samassa asunnossa. Tällä samalla viikolla Sevillassa ja koko Espanjassa (ja Portugalissa, Ranskassa, Italiassa ja Saksassa...) katkesi sähköt ja netti ei toiminut. Olin ollut pari päivää ilman puhelinta. Nyt kaikki muutkin joutuivat olemaan. Oli makeeta tehdä kynttilänvalossa tonnikalapastaa pimeessä kaupungissa. Töissä jouduttiin kantamaan hissillä ylös nostetut kamat portaita pitkin alas viidennestä kerroksesta. Liikenne oli aivan sekaisin, liikennevalot ei toimineet. Poliisit olivat tehneet risteyksistä liikenneympyröitä. Tunnelma oli tosi dystooppinen.

Oli haikkeeta jättää työt ja mukavat työkaverit. Annoin mun Sevillasta ostetun polkupyörän Carlosille. Kotiinpaluu oli mielenkiintoinen kokemus, ilman puhelinta. Otin junan Sevillasta Madridiin ja suunnistin itse tekemälläni kartalla Madridin juna-asemalta lentokentälle yöbussilla. Aion vielä palata Sevillaan.